

[Lannung.]

teknisk henseende, dels med hensyn til straf-fuldbyrdelse. På dette felt forbereder man jo også under Europarådet en europæisk konvention om gensidig hjælp i kriminelle sager. Vi er i mit parti fuldt ud indforstået med det, hvis man her igen og overhovedet i almindelighed vil holde reglerne på det internordiske og det intereuropæiske plan for sig i disse spørgsmål, idet det utvivlsomt er den mest formålstjenlige fremgangsmåde, hvis vi ønsker at være sikre på at komme tilstrækkelig vidt og undgå for mange undtagelser og reservationer på det internordiske område.

Jeg kan hermed anbefale lovforslaget.

Gøting: Dette lovforslags gennemførelse vil, så vidt jeg kan skønne, betyde et nordisk samarbejde i renkultur. De 5 nordiske lande, som fællesudleveringsreglerne — for det er jo faktisk det, det drejer sig om — omfatter, er så ens i demokratisk styreform og politisk ideologi, at en simplificering og forenkling af udleveringsreglerne må føles som en lettelse for alle, der skal håndhæve disse regler. Hvordan det så stiller sig for de mennesker, som må underkaste sig dem, er en anden sag.

Det er så meget mere påkrævet med fællesregler, som det på det nordiske justitsministermøde i 1953 om dette felt blev udtalt, at det på længere sigt ville være uholdbart at fortsætte den praksis, som faktisk har udviklet sig uden lovhjæmmel. Den svenske justitieombudsmand har jo ifølge den højtærede justitsministers fremsættelsestale også næret betænkeligheder ved den udviklede praksis, netop fordi der manglede lovhjæmmel. Jeg kan kun udtrykke min tilfredshed med, at reglerne er udformet i tilknytning til den bestående praksis, og at udleveringsproceduren tilsigter en orden, der er så enkel, som det er forsvareligt af hensyn til almindelig retsbeskyttelse.

Jeg kan tilsige mit partis støtte til det foreliggende lovforslag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne takke samtlige ærede ordførere for tilslutningen til lovforslaget.

Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen gjorde indledningsvis nogle bemærkninger,

som jeg meget gerne vil understrege, fordi jeg synes de, er rigtige. Det ærede medlem har naturligvis ret i, at selv om vi står over for en fælles nordisk lovgivning, er de lovgivende forsamlinger i de nordiske lande frit stillet. Men det ærede medlem har lige så meget ret i, at disse parlamenter bør pålægge sig en vis resignation, når man de nordiske lande imellem er nået frem til en fælles affattelse af en lovgivning. Jeg tror at kunne tilføje, at vi, hvor vi har stået over for en sådan fælles nordisk lovgivning, i samtlige parlamenter har udvist resignation, og jeg regner med, at man også fremover vil gøre det.

Det ærede medlem pegede på 2 enkeltheder i lovforslaget, som det ærede medlem ønskede diskuteret i udvalget, og dertil er jeg selvfølgelig villig. Det ærede medlem nævnte spørgsmålet om grundlovens § 71, stk. 3, altså problemet om retskendelse inden 24 timer efter anholdelse. Det ærede medlem hr. Lannung nævnte det samme, og hvis der er nogen uklarhed på dette punkt, må vi selvfølgelig søge det klaret under den kommende udvalgsbehandling.

Det ærede medlem nævnedes, ligeledes med tilslutning fra det ærede medlem hr. Lannung, det spørgsmål, om bestemmelsen i § 12, stk. 1, bør udvides derhen, at der altid bør beskikkes offentlig forsvarer for en person, der begæres udleveret. Også det er jeg villig til at drøfte i udvalget, selv om jeg på forhånd har den opfattelse, at situationen meget vel kan være så klar, at det ikke er nødvendigt at beskikke en forsvarer; men det er ikke noget principspørgsmål, som berører den fælles nordiske lovgivning på en sådan måde, at man kan tale om nødvendigheden af en resignation over for denne specielle bestemmelse.

Også til det ærede medlem hr. Vagn Bro vil jeg rette en tak for hans tilslutning til lovforslaget. Det ærede medlem pegede på, at vi hidtil havde klaret os med en fremgangsmåde i praksis, som var let og formløs. Det ærede medlem ved jo godt, hvorfor det ikke er muligt at fortsætte med denne praksis — andre ærede medlemmer har ligeledes været inde på det. Det er jo simpelt hen sådan, at denne praksis er ulovlig i Norge og Sverige; det er den i og for sig ikke her i landet, hvor vi ikke har en udleveringslovgivning, men vi har altså til-